

JMÁ%oNO A JMENINY - 7.

PondĀvlĀ-, 01 ĀTMĀ-jen 2018

Je vĀjeobecnĀ› znĀjmo, Ā¾e zkracujĀ-cĀ- se dĀĉlka sluneĀ•nĀ-ho svitu pĀsobĀ- ĀjpatnĀ› nejen na nĀjladu Ā•lovĀ›ka, ale takĉ na jeho sexuĀjnĀ- apetit. I z tohoto dĀvodu se mluvĀ- o sexuĀjnĀ› mĀnĀ› aktivnĀ›jĀĀ-ch a chladnĀ›jĀĀ-ch seveĀTManech oproti vĀjĀjnivĀ½m a horkokrevnĀ½m jiĀ¾anĀm. NejlepĀĀ-m a nejlevnĀ›jĀĀ-m lĀĉivem je prĀ½ sex. To, Ā¾e pĀsobĀ- blahodĀjrnĀ› na psychiku Ā¾en, potvrdily prĀ½ vĀ½zkumy lĀĉkaĀTMĀ. Takto se prĀ½ nejlĀĉpe zbavĀ-te svĀ½ch stresĀ›, depresĀ- a migrĀĉn...

Igor (1. 10.) je

ruskĀj forma staroislandskĀĉho jmĀĉna Ingvarr a od nĀ›j odvozenĀĉho severskĀĉho jmĀĉna Ivar, nebo Ivor. Doslova to znamenĀj ĀžhlĀ-dajĀ-cĀ- IngĀœ. NejednĀj se ovĀjem o inĀ¾enĀ½ra - nĀ½brĀ¾ o staroislandskĀĉho boha plodnosti, kterĀ½ se jmenoval ING. Slovo varr nĀjm pĀTMipomĀ-nĀj nĀ›meckĀĉ "warten", z ĀehoĀ¾ je odvozeno poĀeĀjtĀ›lĀĉ "varta, vartovat". JmĀĉno Igor je oblĀ-beno hlavnĀ› v Rusku a v bĀ½valĀ½ch zemĀ-ch SovĀ›tskĀĉho svazu. MĀ-Ā¾e za to knĀ-Ā¾e Igor - vlĀdce KyjevskĀĉ Rusi.

NĀ›kteĀTMĀ-

vĀdci se domnĀ-vajĀ-, Ā¾e s nĀ›stupem Igora na trĀn konĀĀ- vlĀjda VarjagĀ- a k moci se dostĀjvajĀ- slovanskĀĉ dynastie - tomu ovĀjem odporuje fakt, Ā¾e Igor - tedy Ingvarr - je varjaĀ¾skĀĉ jmĀĉno. OvĀjem, mohl bĀ½t synem varjaĀ¾skĀĉho otce a slovanskĀĉ matky. CoĀ¾ nikoho neudivĀ-, protoĀ¾e Slovani mĀ›li - a majĀ- - vĀ¾dycky hezkĀĉ holky. A kdopak asi Igorka uĀil mluvit??? Samo sebou, Ā¾e maminka - otec buĀ• bojoval, nebo mĀ›l jinĀĉ starosti a na to, aby uĀil synka paci paci paciĀ•ky, nebo vaĀTMila myĀjĀka kaĀjĀku, prostĀ› nemĀ›l Ā•as. A tak se SlovanĀĉ dostali k vlĀjdĀ› na KyjevskĀĉ Rusi.

U

nĀ›s moc IgorĀ› nenĀ- - sem tam by se nĀ›jakĀ½ naĀjel - ovĀjem dĀ-ky filmu "ObecnĀj Ākola" se v zemĀ-ch ĀeskĀ½ch i po svĀ›tĀ› proslavil uĀitel a krotitel zvlĀ•ilĀĉ mlĀjdeĀ¾e Igor HnĀ-zdo.

Olivie, Oliver (2. 10.) U

tĀ›chto jmen je pĀvod jasnĀ½ - je odvozen od jmĀĉna stromu, kterĀ½ pro obyvatele stĀTMedomoĀTMĀ-, jiĀ¾nĀ- Evropy a severnĀ- Afriky znamenĀj vĀjechno - plody k jĀ-dlu, olej, dĀTMevo a chladvĀ½ stĀ-n v letnĀ-m Ā¾Ājru. Je to strom vĀjĀ¾enĀ½, po generace pĀ›stovanĀ½ a opeĀovĀjvanĀ½ a milovanĀ½ - oliva. Oliver je potom olivĀjĀTM - tedy Ā•lovĀ›k o olivy peĀujĀ-cĀ- a Olivie je jeho Ā¾enskĀj podoba. Je to jmĀĉno vĀjĀ¾enĀĉ a zejhmĀĉna v pĀTMĀ-moĀTMskĀ½ch zemĀ-ch velice oblĀ-benĀĉ. Co se tĀ½Ā•e svatĀ½ch patronĀ› tohoto jmĀĉna tak existovaly dvĀ› Olivie - jedna Ā¾ila v Brescii a druhĀj v Tunisu a obĀ› byly pro svou kĀTMesĀ¾anskou vĀ-ru umuĀeny, jak jinak. A to je takĀĉ vĀje, co se o nich vĀ-... Zato SvatĀ½ Oliver je znĀjm. Jmenoval se Oliver Plunket, narodil se r 1629 v Irsku, v bohatĀĉ a urozenĀĉ rodinĀ›. Studoval v ĀĀ-mĀ› a dost mu to Ājlo, protoĀ¾e se stal v pouhĀ½ch devĀ›tatĀTMiceti letech arcibiskupem v Armaghu a irskĀ½m

primasem. Ale lehce to rozhodně nemám. V Anglii byli katolíci pronásledováni a tak šlo v podstatě v ilegalitě. V roce 1673 byl papežem protikatolický zákon zvaný test-act, a tím byl i arcibiskup donucen přisobit tajně. Ale každá doba má své pípicly a udavače - a každá nesvobodně země, takže - netěže se to tedy jen řeč, jak bychom se mylně domnívali. I tehdy tomu tak bylo. Oliver Plunket byl zrazen, uvězněn, odsouzen pro velezradu a následně oběť a navěc rozčtvrcen - snad, aby někdo neobdivil. No, ale dostalo se mu zadostiučinění - dvanáct let v 1975 byl papežem mezi svatými. Známe ch Oliver jsou spousta, jsou mezi nimi vědci, umělci, státníci - ale přitom si jednoho, kterého nás svém smutném - ale nakonec dobře končí - osudem dojmá - mal celá - dť - tedy Olivera Twista.

Bohumil (3. 10.)

Tady papežem netěže. Bohumil je člověk bohu milý a nejenom jemu. Nicméně, je to slovanský papežek jména Theofilos, což znamená totě, náměcká doba tohoto jména je Gottlieb. Latinský papežek je pak Amadeus - tedy někdo, kdo boha miluje, nebo někdo, kdo je bohem milován. Stejně tomu je i u ostatních jazyků - ch verzě. Bohumil - tedy Bohouš, Běže, Běže - jak je komu libo. U nás jich je asi tyadvacet tisíc. Bohumilové se také proslavili, například spisovatel Bohumil Váňa, Československý generál Bohumil Boček, legendární Československý tenista Bohumil Váňa, Bohumil Kubišta - Československý malíř - ale hlavně!!!! Bohumil Hrabal, spisovatel, který miloval kočky a psal jejich drsně, náměcké příběhy ze života a proslul svým nekonečným laskavým humorem a je ten, milován a obdivován například generacemi. Naštěstí - se našel i režisér, který jeho děl velkým citem natočil podle jeho příběhů - slavě - úspěchy zde i ve světě. Film Oště sledovaný vlaky dostal dokonce i slavného Oscara. Popřejme tedy Bohumilům, aby své světy hezky oslavili a aby byli naděle milý nejen bohu, ale i nám.

František (4. 10.) je

světkem svatého Františka z Asisi. Pověděl se tak ale onen dotyčný nejmenoval. Jeho jméno znalo Giovanni Bernadone a byl to moc jikovný a chytrý chlapec, který se naučil bře francouzsky a tak mohl světu tatěnkovi pomáhat s obchodní korespondencí. Ten ho proto láskyplně nazýval Francesco - tedy Francouzek (pro informaci: Francese - ti Franče - je italský Francouz).

Ale

chlapeček vyrostl a jak to tak bývá, mladě, hezkě, bohatě, chytil se partičky kamarádů - v jejich krámmi ze široka daleka ho zdravili a samozřejmě, že jednu sukni nenechal na pokoji. Taková život ovšem není - nic zdravěho, že. A tak se stalo, že "Francouzek" velmi onemocněl. Když už to s ním vypadalo bledě, šel se v zoufalství pomodlit do kostela San Damiano - a tu se stal zázrak. Promluvil na něj obraz ukázaný Krista a požádal ho, aby dal ten kostel opravit. Na Františka to udělalo taková obrovská dojem, že prodal všechno otcovo zboží - a peníze použil na opravu kostela. To ovšem byla poslední kapka a Francesco v tatěnek to nevydržel. Synka vyhnal - ten se sice uzdravil, ale stal se z něho ebrák.

Jak

se má - ká, náměcké, pro náměcké. Až tehdy František pochopil, že bohatství není - všechno a že existuje spousta lidí - a zvěšmat, který potěbuje pomoc. Zatočil tedy má Františků - která existuje dodnes a klade si za život v prostotě a chudobě a pomoc bližním. Jelikož byl František v podstatě moc hodný člověk a miloval zvěšmat, stal se jejich patronem, a dnešní den byl vyhlášen Mezinárodním dnem zvěšmat. A nebudete tomu věřit, ale papež Jan Pavel II. jej v roce 1979 prohlásil za patrona ekologů. Slavně tu jmenovat nebudu, to by bylo na knihu. Každá si jistě na náměcké vzpomeneme. Já například na skvělého Františka Filipovského

Eliáška

(5. 10.) toto hezké jméno je českou formou jména Aláďta, která je původu hebrejského. Původně znalo Eliášebet a znamenalo "žít je máj půma-saha". V českém kalendáři jsou uvedeny pro zajímavost máje uvést, že je daláď- formou tohoto jména je Isabela. Jsou to jména královská. Na jimi dají jinými proála Eliáška Pámyslovna - matka nájeho otce Vlasti, Karla Átvrtého. Jejá- manáelstvá- s Janem Lucemburským ovájem nijak Áastná nebylo. Prostá taková to domáď- nájsilá- jak vyáitá. Dokonce páed ná- musela chudájk Eliáška uprchnout a skrávat se u sváho zetá Jindáicha Bavorského. Nakonec osamocena umrá. Daláď- náď- Eliáškou byla Eliáška zvaná Rejáka, která byla manáelkou českého krále Václava II. Královskými jmény jsou i daláď- formy tohoto jména - tedy Aláďta a Isabela. Ty ovájem dnes svátek nemá- a tak o nich á zas jindy. Popáeme tedy krásná a nááň Eliáška jm hezká den a pá- jemnou oslavu - a jestli se jim bude chtá- t, mohou na svátek Aláďty oslavovat znovu.

Hanuáš (6. 10.) v

dneáň- dobá- nená- moc Áastá jméno - ale zase páicháď- do mády. Jeho původ je v námeckém jméně Johannes - tedy Jan; jeho zdrobnělina je Hannes (Áili Honzá-k), která áto jméno ÁeÁtina zmákaÁla a tak jsme záskali Hanuáje. Jestliže pozorná- Átete náje pováďáň- o jménech, pak váte, že je Jan pocháď- ze hebrejského jména Jochanáň, tedy "žít je milostivá". Nu, dejme tomu. U nájs se proslavil Mistr Hanuáš, který - podle povásti - sestrojil Staromástský orloj. Potá, co ho prááď- radná- dali "z vdá- Ánosti" oslepit, aby uá nikdy nikde nemohl podobná dálo sestrojít, nechal se k námu Mistr Hanuáš páivást a chod orloje jim zastavil. Trvalo láta, neá ho (tedy orloj) zase opravili, aby dáil mohl fungovat a ukazovat Áas a aby mohlo dvanáct apoátolá vykukovat nejen na Praáany, ale páedeváď- m na davy nááňch turistá. Hanuáš nájm tu v dneáň- dobá- zbylo asi 400 - tak jim popáeme, aby si svá svátek hezky uáili.

Justá (7. 10.) máj

jméno páinejmenáď- m v českých luzá- ch a hájá- ch (a moravských a slezských) neobvyklá. Toto jméno pocháď- z latiny a dalo by se páeloáit jako spravedlivá. V dáevná- ch dobách národná- ho obrozená- se toto jméno páekládalo jako Pravomila, nebo Pravoslava. Samo sebou, že existovala i svatá Justá - která byla - jak taká jinak - muáednicá- ch a byla umá- ena v r.300 v Padová, pámi velkým pronásledováná- káesáň. Tamtáá taká stojá- mohutná kostel vybudováná v Ájestá- m stoletá- a Justáň zasvácená. Jinak, jak jíá zde by o Áeno, Justáň n u nájs moc neááje - ale v anglofonná- ch, Ái frankofonná- ch zemá- ch jíáááje dost. Ale i tá- m, která ááájá- u nájs - blahopáeme.

Pídáich